

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS,
J. H. MEYER, A. J. MOLLINGER, W. F. E. VAN HASSELT, W. ATEN.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

16^e Jaargang.

No. 13.

Vrijdag
9 Januari '14.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

Nieuw-Jaars-Wensch,

opgedragen aan alle
HEEREN, VROUWEN EN LIEFHEBBERS
van dit WEEKBLAD,
op het Jaar onzes Heeren 1914.

Wij komen heden U opdragen,
In 't Nieuwe Jaar dit kort Gedigt,
En hopen het U zal behagen,
Wij agten het te zijn ons pligt,
Dat wij U heden gaan toe wenschen
Veel zegen in het Nieuwe Jaar,
De Vrede zoo bij God als menschen;
Ja, dat U God nog lang bewaar
In 't leven vrij van tegenheden;
Maar gij U gansche levenstijd,
Hier mag doorgaan met blijde schreden,
Tot Gij U loop ten einde zijt,
Wij wenschen ook dat God zijn zegen,
Op ons geliefde studieland
Doet dalen als een zoete regen,
En hij voorts door zijn milde hand
Genadig van ons af wil wenden,
Al wat de rust en vrede stoort,
Opdat wij vrij zijn van d' ellenden
Waarvan men heden zoo veel hoort!
Wij wenschen dan dat God wil geven,
Nu met dit nieuw begonnen Jaar,
Dat wij in Vrede blijven leven,
De Dames, Heeren met malkeer.
Ook gaan een goede Vrede maken,
Waardoor zij raken eens gezint.
En voorts het inktvergieten staken,
En de Redactie ruste vind.
Hiermede willen wij afbreken.
En wenschen aan U tot besluit,
Dat als wanneer zal zijn verstreken
U levensloop, en gij hier uit
Dit Tranendal zult gaan verscheiden,
God U dan deze gunst verleent,
Van U in zijne Vreugd te leiden,
Die nimmermeer een einde neemt.

U Ed. Dienaars,
DE REDACTEUREN.

Inhoud.

- Nieuwjaarswensch, door de Red.
- Delftsch Studenten-Corps.
Speech, gehouden door den President van de Almanak-Redactie,
op Vrijdag 21 December.
- Delftsche Studenten-Bond.
De Almanak van den Delftschen Studentenbond.
D. S. D. C. „Logika”.
- Den Lezers Heil, door F. v. H.
- Gedachten en Gedichten.
Open brief aan Wendrow, door Giwrit.
- Technische Hoogeschool.
- Bladvulling.
- Berichten en mededeelingen.
- Lijst van Vergaderingen.
- Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

SPEECH, gehouden door den President van de
Almanak-Redactie, op Vrijdag 21 December.

Meneeren Honorair — en heeren Senatoren,
en leden van het Corps! weer heeft men U doen hooren
een vollen, reinen klank, als die men kent van 't keuren
van glas of van metaal, waarin geen barst of scheuren.
— Zoo is dus 't Corps beproefd, en 't spanningvolle wachten
op platen en copy, door slapeloze nachten
heeft zich nu opgelost in 't juichend slotaccoord:
Meneeren weest verblijd: ons dierbaar Corps bloeit voort!

Zooals het held're spel, hoog van den Delftschen toren
den lande wijd in 't rond zich dagelijks doet hooren
van Rotte tot aan zee, van Rijswijk tot aan Schie,
zoo komt ook telken jaar dees blijde boodschap die
den wereld om-ons-heen een korten blik doet geven
op vreugde en op leed van ons studentenleven.

Het beeld is vastgelegd van een vervlogen jaar
men voege 't bij de rest, en 't vorme bij elkaar
een lange, bonte reeks van kleurige tafreelen!
wel zal het zwak papier tenslotte gaan vergeelen,
maar 't heerlijk levend beeld van nu doorleefde dagen
zal nimmer door den tijd verdwijnen of vervagen!
... En, zal het boek met ons in 't eind tot stof vergaan,
de geest van onzen jeugd zal dóór de tijden gaan!

Maar vóór wij naar den schim van verre toekomst tasten
een hartelijk welkomstwoord tot onze eere-gasten,
en in den eersten plaats gelde ons welkom dus
Professor Behrens den Rector-Magnificus.

Waar gij eerst kortelings door 't fulpen kleed omplooid
is het ons dubbel lief dat gij dees' tafel tooit
met iets dat wij ons zelf bezwaarlijk kunnen geven:
de stempel van den ernst, die wacht in 't later leven.
Nóg bruist er jeugdjolijt en vreugde in ons allen
die voor gevaar verblindt, en ons met ernst doet mallen,
als boomen in den wind die vele bloesems dragen,
die worden afgerukt in vroege voorjaarsdagen.

Maar ondanks jeugdjolijt, blijft het ons iets vereerends,
dat gij — op dezen dag, geachte Rector Behrens —
in 't juichen van het feest, dat 't oude dak doet trillen
uw ernstig stemgeluid aan 't onze hebt paren willen.
Het Corps is trots, dat gij, ondanks dit late uur
hier in ons midden zijt, en nog het jeugdige vuur
— dat plots den regelmaat van uw bestaan verbrak —
waardeeren kunt als vreugd' om onzen Almanak!

Terwijl mijn zwakke stem nog van emotie trilt,
wend ik mij thans tot u, Professor Van der Bilt!
Ook gij hebt huis en haard en nachtrust opgegeven
Voor 't roezige gedoe van ons studentenleven.
Gij zijt in onzen kring, zooals een enk'le zwaan
die men op 't nest gevuld met eieren ziet staan:
't Symbool van wat bestaât, en wat nog eens kan gróeien
uit ons (wanneer w' ons staâg met de Techniek bemoeien).
Professor Van der Bilt!, uw hier-zijn spoort ons aan,
om ernstig op het pad der studie voort te gaan;
Temeer waar gij bewijst dat men in 't later leven
een kroegjool op zijn tijd nog niet hoeft op te geven.

Dan is er iemand nog die 'k in ons midden zie,
en onze vrengde deelt: Professor Weys, c. i.

Wanneer na langen reis men tot de haardsteê keert
van 't oude moederland, dan heeft men veel geleerd,
maar ondanks alles blijft een liefde voor dat oude,
dat men — het leven door — zoo gaarne wil behouden.
Wij schikken een beetje in, om de' oude, warme haard!
Professor, welkom hier! uw plaatsje bleef bewaard!

Wanneer ik 't welkomstwoord thans tot een ander richt,
dan stijgt mij voor den geest iets als een droomgezicht
van inkt en van papier, van drukken en van jagen,
van korte nachten en van spanningvolle dagen,
maar boven alles uit een groote energie
die 'k begrepen heb als blijk van sympathie
voor 't Delftsch Studenten Corps; en hem van wien ik sprak
noem ik den peetevaer van onzen Almanak!
M'neer Waltman, uitgever van 't Delftsch Studenten Corps!
Wij brengen hem hierbij oprechten dank ervoor!

En nu, mijnheer de President van den Senaat,
is 't oogenblik bereikt, waarop een taak vergaat.
Wij hebben met plezier, en naar ons best volbracht
wat 't Corps van de' Almanak Commissie heeft verwacht.
Het was ons — en het beeld noemt gij misschien wat dwaas
als schikten wij een tuil van bloemen in een vaas.
Want, wat er in ons Corps talenten ook bestaan,
zij zijn in korten tijd aan ons voorbijgegaan.
zooals een kleine beek, die over kiezelzand
licht trillend verder stroomt, om eindelijk aan 't strand
zich in de wijde zee van 't leven uit te stroomen!
. . . Z66 is het boek dit jaar weer uit ons Corps gekomen.

Er waren er die den beek beletten uit-te-treden
van 't lang belooopen bed . . . dat zijt gij eereleden,
die ons de richting gaaft, waarin ons te bewegen!
Z66 heeft de Almanak haar strekking weer verkregen.

En dan is er de bron die 't kleine beekje voedt,
met water; aangelengd met tranen en hartebloed,
met weemoed, jok of luim, en al wat 't meer nog geeft
van wat er sprankelend in 't jeugdig hart ons leeft.

Zij wisten in een vorm van harmonie te sluiten
wat in ons allen is, maar dat slechts *hij* kan uiten
die boven hetgene staat dat hij doorleeft en doet,
en die in 's werelds sleur den zedelijken moed
niet mist zijn eigen ik den menschen vóór te leggen
dit is het wat ik den inzenders wilde zeggen.

Ten slotte rest een woord zoo dikwerf hier gezegd:
„de Almanak-Redactie adres: de Societeit.”
Hier blijft ons nog de plicht een dankwoord uit te spreken
aan U, die niet slechts nu, maar door die vele weken
lokaal en brievenbus ons open hebt gesteld;
de laatste voor copij, het eerste voor grof geld.

Onze redactie telt slechts mannelijke leden,
vandaar dat zich de deuren steeds voor ons open deden
en menig prettig uur in eetzaal en dispuut
door ons werd doorgebracht, zonder dat gij statuut-
enboek moest openslaan, om — ondanks ernstig streven —
het vrouwelijk geslacht een dichten deur te geven!

U allen dank ik voor uw tegenwoordigheid!
en vergde ik niet reeds te veel van uwen tijd,
'k herhaalde — als in 't lied van de Almanak-Redactie
ons aller dankbaarheid en vreugd en satisfactie.

Maar vóór ik eindig wil ik u nog even zeggen
wát we' in den Almanak propeerden neer te leggen.
De' herinnering aan een jaar van grooten bloei, als dit
blijft ons — het leven door — een waardevol bezit;
en tot verduidelijking van latere zoete dromen
zijn in het jaarboek nog vier platen opgenomen
van hén, die glans verleenden' aan 't Corps in Lustrumdagen:
op het Tooneel, te paard, of door acht man gedragen.

Maar méér nog dan in 't beeld van deze waardigheid
leeft Delft in 't mengelwerk, maar in een aardigheid
of in een klein gedicht soms meer van 't heden leeft
dan in een lang verslag dat alleen feiten geeft.

Er is nog poëzie in ons studentenleven,
dat voelt men dagelijks en 's nachts zoo dikwijls even,

als door den grijzen lucht van 't dagelijks bestaan
de lichte bundels van ons enthousiasme gaan.
Als op een kroegjool waar men Professoren wacht
het streng consigne luidt: begin te middernacht.
Wij vieren dagelijks 't feest van onafhank'lijkheid,
en doen het wars van dwang op plaats of dag of tijd.
Het is een mooie taak zijn plichten zelf te stellen,
en voor zichzelf alleen 't beslissend vonnis vellen.
Dit mogen wij zoolang er jeugdvuur in ons gloeit,
en totdat iemand zich van thuis ermeê bemoeit!

Het boek dat vóór ons ligt heeft ál dat schoons bijeen",
dat van onszelve is, en vóór onszelf alléén.
. . . . En als ge 't later leest in moeitevolle dagen,
dan zal 't u van een tijd van louter schoons gewagen,
dat gij uzelve waart: uw rechter en uw heer!

Dàn keert in 't sneller kloppen van uw polsen weer
de kracht van uwen jeugd, die u dan moge sterken
in alles wat u wacht aan strijden en aan werken.

Meneeren, als het boek dit-alles later geeft,
dàn hebben wij in Delft hier niet voor niets geleefd!
dàn ligt — als nu — de weg van manneneer ons voor!
— — — — —
Meneeren deze dronk geldt 't Delftsch Studenten Corps!

Delftsche Studenten-Bond.

De Almanak van den Delftschen Studentenbond.

De Almanak van den Delftschen Studentenbond ligt
vóór mij, naast den iets lijviger voorganger.

Men veroorloove mij het werkje onder uwe oogen door
te bladeren.

Verder staat onder mijn onmiddellijk bereik de Corps-
Almanak; gij zult wel merken waartoe ik die noodig heb.

Titelblad en voorwoord, en de daarop volgende bladzijde
met den tekst van het Bondslied dragen uit den aard der
zaak een bondskarakter. Bladeren wij echter verder dan
vinden wij een 12-tal kalenderbladzijden, geheel ingericht
als die welke in den — onder mijn bereik staanden —
Corps-Almanak voorkomen: kleine plaatjes en versjes vol
Attisch zout.

De versjes konden mijns inziens enkele krachttermen
voor stippeltjes missen — maar enfin, deze almanak behoeft
ik toch niet mee naar huis te nemen.

In de maand Maart valt mij een zeer fatale overeenkomst
op tusschen plaatje, titel en een treurige gebeurtenis, laten
wij hopen dat dit een ongelukkig toeval is. Vervolgens
een losse groep van het bondsbestuur, dat in afwijking van
de tot nu gevolgde methode van stijf-achter-de-tafel een
meer bevallige groepeerings heeft verkozen.

Vervolgens komen de besturen en commissiën en de
jaarverslagen; daarna eenige bladzijden over de T. H.,
gevolgd door een afdeeling besturen en redactiën (met
enkele vergissingen in de namen).

Daarna vrij veel Mengelwerk, een reeks „Types” en
Varia.

Het Mengelwerk heb ik achtereen doorgelezen; eigenlijk
behoort men van zulk een rubriek slechts nu en dan een
deel te savouereeren, maar, eerlijk gezegd, heb ik van af
het begin gezocht, . . . en ten slotte gemist; nl. een bijdrage
door iets anders geïnspireerd dan „het jonge meisje”.

Oud inspiratie beschouw ik dit — men versta mij wel
— allermint als eene van grover orde, maar tòch komt
het mij voor dat menschen op onzen leeftijd hun gemoed
nog op andere zaken moeten leeren reageeren dan op deze
— de meest voor de hand liggende, en aldus licht ver-
groevende — kwestie.

Het prozastuk „Avondstemming” vormt van deze reeks
een waardig begin, maar de schrijver is tenslotte geheel
verward in ál die schoonheid en heerlijkheid van „samen
gaan”, „steunen” en „omhoog voeren”.

Een gedichtje „Alleen” dat hierop volgt is van iemand
die nog een aantal andere versjes boven zijn initialen heeft
staan. Deze dichter is wél hier en daar ontkomen aan de
heerschende minnerazernij, vooral waar hij in „Eeuwig”
zegt: „in een ander had zij meer lol”. In „Nacht” en
„Waar 't heerlijk is” staat hij ook tegenover de Natuur,

die hij helaas in gemeenplaatsen zijne gedachten kenbaar maakt, zooals „Barre Winterstormen” en het eerste couplet van „Nacht”.

Toch zit er veel goeds in die versjes, de dichter W. M. ontrukke echter zijn gemoed aan de gevaarlijke extase waaraan het ten prooi zoude kunnen vallen.

Dan is er een op maat en rijm gesteld krantenbericht dat heet „Mineur”, voorstelt een gedicht en onderteekend is IJ. De dichter verrade vooral niet deze nom de plume.

D. zingt in het koor der minnaars mede met drie versjes: „Aan S”, „Mijn zonnetje” en „klatsch”. Dit is een der minst gevaarlijke amoureuzen.

Zijn trant is als van Krelis in Kloris en Roosje en komt wat de taal (Duitsch) betreft in het laatste Heine nabij, behoudens een foutje.

De dichter A. is blijkbaar zeer verliefd, zijn oprechtheid maakt veel vergeeflijk; ook het foutje.

Het vers — „Kroegmysterie” — waardeer ik als zoodanig, ongesoigneerde spreektaal in versvorm.

Wat het proza hetreft, dit scheidt zich direct in twee geprononceerde rubrieken:

A: Mijmeringen en overpeinzingen.

1. luimig.
2. serieus.

B: Flinke studentenverhalen.
(allemaal luimig).

A₁: Als je niets te doen hebt.
Kittywake.

A₂: Avondstemming.
Schemeravond (van Mafze).
Zomeravond.
Herfstmorgen.

B: Diësdroom.
Begravenis.
Interview.
Rondvlucht.

De beide eerste rubrieken staan in het teeken der minnarij. De tweede bevat episoden uit het leven van een rondtrekkend tooneelgezelschap „Masker” of „Kachel”. Sjonge, sjonge wat is dat daar toegegaan.

Ten slotte rest ons de adreslijst, die nogal veel gelijkt op die in den — onder mijn bereik staanden — Corpsalmanak; eigenlijk is hij precies hetzelfde.

De rubriek der „types” vergat ik nog; kom Heeren, dat lijkt mij toch wel wat gechargeerd, denkt er toch om dat deze Almanak ook buitenstaanders onder de oogen komt, en al noemt gij ook geen namen, het is al erg genoeg dat gij ons één moment doet veronderstellen dat er zulke menschen onder u waren.

S.

D. S. D. G. „Logika”.

Algemeene Vergadering van 16 Dec. 1913.

De heer F. van Oppen hield een lezing over „De neutraliteit van Nederland”.

Spr. zette uiteen, dat ons veldleger niet in staat is de neutraliteit te handhaven. De vraag, of van schending onzer neutraliteit sprake kon zijn, beantwoordde hij met citaten uit buitenlandsche bladen. Spr. meent, dat het onnoodig is een leger op de been te houden; beter zou hij het achten schending der neutraliteit toe te laten, omdat onze onafhankelijkheid toch door den onderlingen afgunst der groote mogendheden beschermd wordt. De gelden der oorlogsbegroting zouden veel beter voor sociale hervormingen besteed kunnen worden en dit zou Nederland zeker in de oogen der intellectueelen doen stijgen.

Voor de Koloniën acht spr. een leger alleen noodzakelijk ter onderdrukking van inwendige onlusten.

Het „Plan Van Vollenhoven” is spr. niet sympathiek, daar het alleen op papier leger en vloot verandert.

Spr. eindigt met 't uitspreken van den wensch, dat Nederland zal trachten zich het Vredespaleis waardig te maken door het innemen van eene zelfstandige positie, niet krachtens een legermacht, maar door het hooge peil zijner sociale hervormingen.

De lezing werd gevolgd door een zeer levendig debat.

H.

Den Lezers Heil!

Het is nu, waar we weer een grens in onze tijdrekening voorbij zijn, dat ik me tot u wil richten.

Met een verslag van wat gebeurde in de studentenwereld zou ik u vervelen, de geschiedenis van de I. F. S. B. zou smartelijke herinneringen opwekken, zou de meesten als een nachtmerry toeschijnen.

En wat in 't S. W. stond, zal de getrouwe lezers niet onbekend zijn; de overigen ook nu onverschillig laten.

Maar toch zijn er enkele dingen die van belang zijn voor 't jaar dat we nu begonnen zijn.

Schelden, spotten, grimlachen, gezichten paars of wit van woede, zuchtende lezers in 't kort de polemiek. Verder kippen, eenden, paarden, een vogel en een offerkist, ge begrijpt me Ben Hur. Maar laten we hier zeggen:

„'t zwart toneelboek val”.

En laten we spreken over de toekomst, wat we er van denken, wat we hopen er verwezenlijkt te zullen zien.....

Meer dan 600 S. W.-lezers, hoeveel dichters? Men zou zeggen ± 6 .

Hoeveel schrijvers 15 misschien.

En onder wat ze schrijven — zie boven 't toneelboek. —

Een ding blijft ons nu nog over:

Het is de hoop dat nieuwe krachten zullen opstaan, de huidigegen voortgaan en de ouderen die zich van ons blad afwendden in de gramheid van ouderdom, weer opnieuw zullen werken tot genoegen van de lezers, om zich zoo de dood verdragelijker te maken.

En dan de schrijvers van tendenz-stukken; aan hen de bede:

„O, denk toch eens na. Beschouw dit blad toch niet als toevlucht voor eerste opwellingen, maar laat het zijn, het middel om weloverdachte ideeën aan uwe mede-studeerenden te toonen, hen wijzer te maken; „bewaar ze voor de razernij”.

En thans, laat ik u nog eens oproepen ingeschrevenen aan de T. H., vertegenwoordigers van alle jaren (het 2de bijvoorbeeld, waar bleven uwe stukken) tot het betoogde doel.

Ik heb gezegd.

F. v. H.

Gedachten en Gedichten.

Open brief aan Wendrow.

Thuis in de vacantie, zonder al de afleiding die het studentenleven meebrengt, herinnerde ik me je stuk, en dat ik me voorgenomen had het eens beter te lezen, beter dan de eerste maal, toen ik het slechts vluchtig las.

Ik heb toen het nummer opgezocht en langzaam gelezen als proefde ik elke zin en elk woord.

En toen ik het gelezen had, heb ik lang zitten denken over wat je schreef. En wat ik toen dacht wilde ik neerleggen in deze brief.

„Als meisje was ze eerlijk geweest, maar plotseling was al 't koude en 't cynische en 't misberekende weer over haar gekomen, alles wat de vrouw, die op mannenwijze studeert van de studie ontvangt”.

Deze zin haal ik aan omdat het de spil is van je stuk en hierop wil ik je aanvallen.

Wendrow! heb je werkelijk goed diep nagedacht over de zin van je woorden?

Wendrow! heb je je niet mee laten slepen door je gedachten, door het je zelf interressant lijkende van je stelling?

Ja! dat heb je gedaan, want had je dieper nagedacht over de zin, die zich zoo plotseling in je brein opwierp, dan zou je hem, ondanks het aantrekkelijke geschrapt hebben doordat hij onwaar is, want ik vertrouw dat het toch ook jou bij het schrijven te doen is om eerlijk te zijn, eerlijk tegenover je zelf en je lezers.

Een meisje ontvangt meer, veel meer van de studie dan 't koude, 't cynische en 't misberekende; ook zij voelt, evenals wij, dat zij in 't volle leven staat, ook zij voelt haar kracht, ook zij ontwikkelt zich evengoed als wij dat doen.

Het zuiverst bewijs tegen je stelling is wel, dat, konsekwent doorgaande op je redeneering je komt tot de conclusie dat alle meisjes, die op mannenwijze studeeren cynisch zouden zijn, en is dat zoo?

Het meisje waar jij over schreef was cynisch, zeker, maar was dat cynisme een gevolg van haar op mannenwijze studeeren? Welk bewijs heb je daarvoor!

Een vrouw wordt gauw cynisch, gauwer dan een man, en de reden daarvoor kan naar ik meen liggen in twee oorzaken.

In de eerste plaats een oorzaak die totaal niet in verband met de studie staat, maar geheel van buiten komt; de een of andere *persoonlijke* onaangename ervaring.

Ik wil hierop niet verder ingaan. Het onderwerp is genoeg behandeld, en beter dan ik het zou kunnen doen.

De tweede oorzaak houdt wel verband met de studie al is het dan ook indirect, en komt voort uit het feit, dat ook een vrouwelijke studente in het volle leven staat.

Stel je eens een meisje voor zooals zij aankomt en haar eerste jaren doorleeft.

Zij komt van de een of andere H. B. S.; heeft vrij weinig gelezen, gewoonlijk alleen lectuur die zij lezen „mag” heeft weinig opgemerkt en weinig gedacht; zij heeft gehad wat de Duitscher noemt „die dahin lebende Mädchen jaren”.

Dan komt ze in Delft, en hoort spreken over zaken waar zij vroeger zelfs het bestaan niet van vermoedde. Onder invloed daarvan zal ze veel meer gaan lezen, ook wat ze vroeger niet lezen mocht; en als ze wat opmerkingsgave heeft, ziet ze dingen uit het intieme van het studentenleven die niet erg strooken met haar vroegere ideaal.

Al die indrukken hebben een groote invloed.

Zij wordt wakker geschud en, waar zij vroeger alleen het goede en mooie van het leven zag, ziet zij nu slechts het vuile en het zwarte; en hieruit moet voortvloeien cynisme. Dus niet door de wetenschap maar door het leven.

Niet bij allen komt dit in het eerste jaar. Bij een enkele al voor die tijd, bij enkelen in latere jaren bij velen nooit.

Maar, bij een vrouw die zich ontwikkeld, *môét* komen, evengoed als bij een man een periode van cynisme. Dat het maar een periode is, daarover wil ik het nu hebben.

Ik herinner me een voorval uit deze zomer.

Het was op een Augustus-namiddag en ik zat met een jong meisje op de heide, in de schaduw van een denneboom. Zij was een stille gesloten vrouw, die zich niet gauw gaf, maar dien middag liet zij mij even zien in haar diepste gedachtenleven.

Het kwam naar aanleiding van Tolstoy's Kreuzer-sonate en zij wierp mij met nijdig afgebeten zinnen al haar opgehoopte mannenhaat toe, al haar cynische verwijten met een woede, als was ik van dat alles de schuldige, en ik hoor nog de zin, waarmee zij haar woordenstroom, afbrak: „ik zal nooit trouwen, nooit.”

Toen kwam het vreemde; nauwelijks een week later kreeg ik in het gewone formaat twee kaartjes, waarvan het eene haar naam droeg.

Ik begreep er nu niets meer van. Juist had ik gedacht iets van haar begrepen te hebben, en nu kwam dit.

Dat die scheldpartij niets als aanstellerij geweest zou zijn was onmogelijk, zij was een van die meisjes, die, *als* zij wat geven echt zijn.

Ik heb lang rondgelopen zonder een oplossing te vinden, tot ik eindelijk tot deze verklaring kwam:

Het cynisme dat zich vormt, langzamerhand door een opeenvolging van slechte indrukken, verdwijnt in den regel ook weer langzaam, doordat, de neiging om alleen het slechte te zien verminderd en dan die indrukken geabsorbeerd worden door betere.

Maar ook kan het cynisme verdwijnen *plotseling*, en dat was hier het geval.

Zij kende geen enkele degelijke man, zij kende hem alleen uit gesprekken die zij hoorde, en boeken die zij las.

Toen leerde zij er een kennen, die geheel anders was, die niet behept was met dat uitermate walgelijke, waarover zij in haar boeken had gelezen, en tegenover hem viel haar cynisme af; er bleef niets, niets van over.

Het cynisme is een ziekte Wendrow!, maar een ziekte die bijna altijd geneest.

GIWRIL.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 24 December 1913, is dr. B. G. Escher toegelaten als *privaat-docent* in de afdeling der Mijnbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, om onderwijs te geven in bijzondere onderdeelen der toegepaste aardkunde.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 5 Januari 1914, is G. J. van Swaay, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal en hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool te Delft op *non-activiteit* toegelaten als *privaat-docent* in de afdeling der Werktuigbouwkunde, Scheepsbouwkunde en Electrotechniek aan voornoemde Hoogeschool, om onderwijs te geven in de electrotechniek.

—o—

De heer dr. J. G. Rutgers, door H. M. de Koningin bij besluit van 11 November 1913, No. 60, benoemd tot hoogleeraar in de zuivere en toegepaste wiskunde en de mechanica aan de Technische Hoogeschool, zal op Woensdag 14 Januari 1914, des namiddags ten 3 uur, in de groote zaal van Stads Doelen, zijn ambt aanvaarden met het uitspreken eener redevoering, ter bijwoning waarvan alle belangstellenden worden uitgenoodigd.

Na afloop van de redevoering zal door den hoogleeraar receptie worden gehouden in den foyer.

Bladvulling.

Donderdag 8 Januari.

Verjaardag T. H., toga's en baretten, het feest der Heeren. Het carillon speelde bij het aanbreeken van de namiddag een toepasselijk lied, n.l.:

„Jij komt van avond de deur niet meer uit”, enz.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

De Heer en Mevrouw

BROESTERHUIZEN—GERMANN

betuigen hun dank voor de belangstelling bij hun huwelijk ondervonden.

Civil- en Werktuigkundig Teekenaar
vraagt TEEKENWERK.

Tarief billijk.

Adres OOSTSINGEL 19.

Restaurant DUYSER, BINNENWATERSLOOT
hoek Phoenixstraat.

Gelegenheid voor Dejeuners, Diners en Soupers, Vergaderingen, Club-Eettafels

Restaurant den geheelen dag.

Diners à la carte.

==== B. M. DUYSER, Oud Chef-Kok, Societeit Phoenix, gedurende 17 jaren. ====

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 9 JANUARI 1914. No. 13.

Berichten en Mededeelingen.

Bibliotheek Sociëteit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

Buyse, Cyriel I—1227
Van hoog en laag (het eerste levensboek).
Bussum. C. A. J. van Dishoeck. 1913.

Looy, Jac. van I—1228
Reizen, met teekeningen van den schrijver.
Amsterdam. S. L. van Looy. 1913.

II. FRANSCH.

Guillaumin, Émile II—1384
La Vie d'un Simple. (Mémoires d'un Métayer). Sixième
édition.
Paris. P. V. Stock. 1910.

Verhaeren, Émile II—1385
Deux Drames. (Le Cloître. — Philippe II.)
Paris. Mercure de France. 1909.

Philippe, Charles Louis II—1386
Charles Blanchard.
Préface de Léon. — Paul Fargue.
Paris. Édition de la Nouvelle Revue Française. 1913.

Semain, Albert II—1387
Au Jardin de l'Infante.
Augmenté de plusieurs poèmes.
Trente-deuxième édition.
Paris. Mercure de France. 1912.

Guïtry, Sacha II—1388
Jusqu' à nouvel ordre...
Paris. Maurice de Brunoff.

III. ENGELSCH.

Galsworthy, John III—603
The Dark Flower.
Leipzig. B. Tauchnitz. 1913.

IV. DUTSCH.

IV—565
Das Kinobuch. Kinodramen von Bermann, Hasenclever,
Langer, Lasker—Schüler, Asenijeff, Brod, Pinthus,
Jolowicz, Ehrenstein, Pick, Rubiner, Zech, Höllriegel,
Lautensack. Einleitung von Kurt Pinthus und ein
Brief von Franz Blei.
Leipzig. Kurt Wolff Verlag. 1914.

IV—566
Das bunte Buch. (Illustriert).
Leipzig. Kurt Wolff Verlag. 1914.

Scheffel, Joseph Victor von IV—567
Der Trompeter von Säckingen. (Ein Sang von Ober-
hein). Mit Illustrationen von Anton von Werner.
298e Auflage.
Stuttgart. Adolf Bonz und Co. 1913.

X. KUNST.

Johnson, A. E. X—212
Brush Pen and Pencil. The Book of W. Heath Ro-
binson. (Illustrated).
London. Adam and Charles Black. 1913.

XI. PHYSIOLOGIE.

Lhotzky, Heinrich XI—63
Vom Ich und vom Du. Gedanken über Liebe, Sinn-
lichkeit und Sittlichkeit. 1—5 Tausend.
Stuttgart. J. Engelhorn's Nachf. 1913.

XII. WIJSBEGEERTE.

Sinnett, A. P. XII—254
The Growth of the Soul. a sequel to „Esoteric
Buddhism”.
London and Benares. The Theosophical Publishing
Society. 1905.

Sinnett, A. P. XII—255
Esoteric Buddhism.
London. The Theosophical Publishing Society. 1911.

BROCHURES.

Verwey, C. Broch.
Professor Bolland en het Maatschappelijk vraagstuk.
Amsterdam. A. H. Kruyt. 1913.

Haften, H. M. van Broch.
Onderwijs voor de Inlanders in onze Koloniën.
's Gravenhage. M. van der Beek. 1913.

Abendanon, Mr. J. H. Broch.
Overzicht betreffende den toestand van Britsch-Indië
in 1911—1912 en de negen voorafgaande jaren.
Samengesteld uit het onlangs verschenen officieel ver-
slag (Statement exhibiting the moral and material
progress and condition of India).
's Gravenhage. Luctor et Emergo. 1913.

Stoop van Strijen, Jhr. Mr. J. A. Broch.
Een standbeeld voor Jan de Witt.
's Gravenhage. W. P. van Stockum & Zn. 1913.

Meyers, Dr. F. S. Broch.
Feiten en beschouwingen op 't gebied der crimineele
anthropologie en psychiatrie.
Baarn. Hollandia-Drukkerij. 1913.

Douwes Dekker, E. F. E. Broch.
Ons standpunt. Verslag van de deputatie uit het
hoofdbestuur der voormalige Indische Partij naar den
Gouverneur-Generaal van Ned.-Indië, op 13 Maart 1913,
gevolgd door een uiteenzetting van het nationalistisch
standpunt van de Indische Partij in den vorm van
brieven aan H. M. Koningin Wilhelmina van Holland.
's Gravenhage. L. A. Dickhoff Jr. 1913.

Schoemaker—Frentzen, Mevr. M. Broch.
Mogen wij zwijgen?
Leiden. A. W. Sijthoff. 1913.

R. K. STUDENTENVER. „SANCTUS VIRGELIUS”.

1. Gewone en Huishoudelijke Vergadering op Donderdag
15 Januari 1914, te 8¹/₄ uur, in de Leesvereniging.
Spreker: F. A. Schremer.
Onderwerp: Verstand of instinct bij de dieren?
2. Prof. Aengenent zal beginnen Dinsdag 13 Januari in
Zaal 4 van het Hoofdgebouw, elke week van 7—8 uur
zijn colleges Philosophie geven. Hij zal dit jaar be-
handelen: De Psychologie van de Ziel.
De colleges zijn kosteloos voor alle studenten toe-
gankelijk.

Lijst van Vergaderingen.

- „Leeghwater”.
Dinsdag 13 Januari, 's avonds 8 uur, in Zaal 207.
Spreker: de heer E. Hijmans.
Onderwerp: „De vormmachine voor de ijzergieterij en
haar jongste ontwikkeling”.
- Delftsche Studenten Ethische Vereeniging.
Woensdag 14 Januari, 's avonds 8 uur, in Zaal 16.
Spreker: de heer Thierens.
Onderwerp: Theosophie.
- N. C. S. V.
Donderdag 15 Januari, in 't gebouw van het Nut.
Spreker: de heer Waardenburg.
- D. S. D. C.
Dinsdag 20 Januari, 's avonds 8 uur, in de leeszaal
der S. P.
Spreker: de heer Tjipto Mangoekoesoemo.

D. S. V. „Onze Koloniën”.

Dinsdag 27 Januari.
Spreker: H. Onrel.

N. C. S. V.

Donderdag 29 Januari, Openbare Vergadering.
Spreker: Prof. Pont.

Agenda.

DEN HAAG.

Zaterdag 10 Januari: Geb. voor K. en W.: Concertgebouw-
orkest; 8 uur.

ROTTERDAM.

Zaterdag 10 Januari: Gr. Schouwv.: Ital. Opera: „Cavalleria
Rusticana” en „Pagliacci”; 8 uur.
Tivoli-Schouwv.: N. V. Tooneelver.: „Magda”; 8 uur.

ADVERTENTIE.

DELFTSCHE Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Voorhanden in de Technische Boekhandel en
Drukkerij J. WALTMAN Jr.:

31—40 TAUSEND

TANZ BREVIER,

:- Zum Selbstunterricht im Tango, :-

One Step-Boston und allen modernen Tänzen. 200
entzuckende Bilder bekannter Künstler.

Preis: Mark 2.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33—35.

Losse nummers verkrijgbaar van:

SPORTBLADEN.

DE MAANDAGOCHTEND COURANT (Sportnieuws)	5 cent.
SPORTKRONIEK	10 „
SPORTBLAD	10 „
REVUE DER SPORTEN	15 „
AVIA	15 „
ALGEMEEN NEDERLANDSCH SPORTBLAD	15 „

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 „
DE WEEK	15 „
BUITEN	15 „
PAK ME MEE	5 „
HET LEVEN	10 „
DE WERELD	7 ¹ / ₂ „
PANORAMA	10 „

Theosofische Vereeniging.
Ned. Afd. Delftsche Loge.

VOORDRACHT

op Vrijdag 16 Januari 1914, 's avonds 8 uur,

SPAARBANKGEBOUW, Oude Delft 48.

te houden door Mr. J. VAN MEERWIJK, Den Haag.

„OVER DEN VRIJEN WIL”.

Toegang voor niet-Leden 25 cents.

De Bibliotheek der DELFTSCHE LOGE is gevestigd: Molslaan 46,
en geopend iederen Maandag-avond van 7¹/₂—8 uur.

De boeken zijn kosteloos ter lezing verkrijgbaar.